

I juni månad 1987 överfylldes ett tanksläp (tankbil) på ODAB:s depå i Pampushamnen i Norrköping. Dräneringshålen runt sargen var igensatta. Föraren spolade ren två dräneringshål med vatten.

Blandningen av bensin och vatten strömmade mot marken med ett fritt fall mot asfalten på c:a 1 meter. Statisk elektricitet alstrades och bensinen antändes.

Släpet övertändes ögonblickligen. På utlastningsplattan fanns förutom dragbilen ytterligare ett dragfordon med släp och 30 meter därifrån ännu ett liknande ekipage. I tändningsögonblicket fanns således c:a 60 kubikmeter brandfarlig vara involverat och på nära avstånd ytterligare c:a 40 kubikmeter. Lågorna steg långt över omgivande cisternpark. Värmestrålningen var kraftig.

Man beslöt om ett samlat angrepp med två från luftfartsverket rekvirerade räddningsfordon understödda av kommunens enheter. Bråvalla flygfälts skumenhet behölls på brytpunkten som reserv.

Först gjordes en insats med 1000 kg pulver som dämpade branden. Denna kunde dock ej släckas helt. En omfattande metallbrand uppstod. Denna och resterande bensinbrand släcktes med tungskum. När samtliga skumresurser var uttömda fortsattes vattengivningen (c:a 4.500 l/min) i 30 minuter innan branden förklarades helt släckt.

Den brandtekniska dimensioneringen vid oljehamnar diskuteras i artikeln. Med hänsyn till annan sammansättning av bensin med bl a tillsats av alkoholer har man vid denna oljehamn ökat påföringshastigheten till 4 l/kvadratmeter och minut med alkoholbeständig film- och gelbildande skumvätska.

Dagens tankfordon är konstruerade med lättmetalltankar. Ur räddningssynpunkt innebär detta stora problem eftersom dessa mjuknar och mister sin hållfasthet vid låga temperaturer. Brinnande lättmetall bidrar till ständiga återantändningar. Vid banala trafikolyckor har risken för tankhaveri ökat.